

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1663/2020
22.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Апелационог суда у Београду, чији је законски заступник Државни правобранилац, Београд, ради поништаја решења одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3121/19 од 15.11.2019. године, на седници одржаној 22.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3121/19 од 15.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3121/19 од 15.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3743/18 од 30.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење тужене Су број 35-./2016 од 25.10.2016. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3121/19 од 15.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и у делу става другог изреке, којим је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка, у укупном износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања извршности пресуде, до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда првостепеног суда у преосталом делу става другог изреке, тако што се одбија захтев тужене да се обавезе тужилац да туженој на досуђени износ трошкова парничног поступка од 12.000,00 динара, плати затезну камату почев од дана пресуђења 30.05.2019. године, до дана наступања извршности пресуде, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац на основу члана 403. и 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца да се поништи решење тужене, којим је утврђено да тужиоцу престаје право на накнаду за одвојени живот од породице, тако што је захтев тужиоца одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.12.2016. године, ради поништаја решења о накнади трошкова за одвојен живот од породице.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу изнетог, а применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић